

Daartoe behoeft ik u slechts te wijzen op art. 7 van het huishoudelijk reglement der afdeeling, luidende :

„De gewone- en buitengewone leden verbinden zich geen geneeskundige „of pharmaceutische hulp te zullen verleenen aan ziekenbussen, wier statuten „niet door de afdeeling zijn goedgekeurd”.

Deze bepaling bestaat in onze afdeeling waarschijnlijk al sinds kort na haar oprichting, was in elk geval, blijkens de notulen, in 1878 reeds in het huishoudelijk reglement der afdeeling opgenomen.

En ofschoon voor een dergelijk besluit nog niet te kwader ure de term „bindend besluit” was uitgevonden, ter onderscheiding van andere besluiten en reglementsartikelen, die de leden natuurlijk ook binden, maar niet den naam dragen, hebben wij in Arnhem de exploitatiefondsen hiermede steeds kunnen weren, evenals voor enkele jaren een coöperatief arbeidersfonds, waarbij het bonnetjessysteem dreigde ingevoerd te worden.

Arnhem komt dus niet met de trekschuit achteraan, maar is integendeel een baanbreker geweest op dit gebied.

Arnhem, 2 Juni 1907.

P. RIBBIUS,
voorzitter, afd. Arnhem en O.

HET RAPPORT

DER COMMISSIE IN ZAKE DE INVALIDITEITSVERZEKERING.

Nu het hoofdbestuur door zijn vraag aan de afdeelingen in n°. 20 van het *Tijdschrift* reeds een begin van uitvoering heeft gegeven aan de 2de conclusie van dit rapport, komt het mij wenschelijk voor, reeds thans mede te deelen, dat de afdeeling Arnhem en O. besloot aan de algemeene vergadering te Utrecht voor te steilen de 2de en 3de conclusie niet in behandeling te nemen.

Immers aan deze commissie werd niet opgedragen, een onderzoek naar een eventueele collectieve verzekering, allermintst met uitsluiting der invaliditeitsverzekering, zcoals bij een contract met de „Eerste Onderlinge Levensverzekerings-maatschappij zonder geneeskundig onderzoek” het geval zou zijn,

Sinds jaren is de verplichte nooddrift-, of wil men, invaliditeitsverzekering in de Maatschappij aan de orde en in verband daarmede de vraag of de „Onderlinge der Geneeskundigen” in de termen zou kunnen vallen als georganiseerd deel der Maatschappij daarin te voorzien.

De algemeene vergadering te Amsterdam was van oordeel, dat de commissie, naar aanleiding van het verhandelde in de algemeene vergadering te Breda, hiervoor benoemd, bij de beantwoording dezer vragen te veel oog had gehad voor het technische deel, te weinig voor het belang der Maatschappij en nam met algemeene stemmen de motie der afdeeling Amsterdam aan om de zaak opnieuw commissoriaal te maken.

In zijn toelichting droeg de voorzitter aan de nieuw te benoemen commissie vooral de taak op de vraag te beantwoorden „of een onderlinge verzekering, zij moge zoo goed zijn als zij wil, al of niet schadelijk is voor het „Maatschappelijk verband”.

Bovendien blijkt uit het verhandelde ter algemeene vergadering te Amsterdam ten duidelijkste, dat men alleen antwoord wenschte te bekomen op de vraag of verplichte invaliditeitsverzekering beschouwd moest worden in strijd te zijn met de belangen der Maatschappij.

Anders niets.

Hiermede heeft evenwel het grootste deel van het rapport en de 2de en 3de conclusie der commissie niets te maken.

Voor het doen van voorstellen over andere onderdeelen van het verzekeringswezen, dan de verplichte onderlinge invaliditeits-verzekering verkreeg zij geen mandaat.

Laat ons daarom die voorstellen niet in behandeling nemen; anders is te voorzien, dat het slot der zaak zal zijn, dat weder een nieuwe commissie moet worden benoemd. En veel liefhebberij voor deze ondankbare taak zal er wel niet meer zijn.

De 1ste conclusie dient dus alleen in behandeling te worden genomen, evenwel met tusschenvoeging van „invaliditeits-” vóór verzekering.

Desnoods kan daarover een referendum plaats hebben.

Eindelijk dient te worden uitgemaakt wat de Maatschappij te dezer zake wil.

Arnhem, 2 Juni 1907.

P. RIBBIUS.

BRIEFWISSELING.

HET TWAALFDE CONGRES VAN DE „DEUTSCHE GESELLSCHAFT
FÜR GYNAEKOLOGIE” TE DRESDEN.

22—25 Mei 1907.

Amice!

De Congressen van de Deutsche Gesellschaft für Gynäkologie volgen elkander met volmaakte regelmaat om de twee jaar in de Pinksterweek: op elkaar gelijken doen zij tot op zekere hoogte ook. Aan alle is gelijk, hetgeen ook wel met andere, „Spezialcongresse” het geval zal zijn, de goede voorbereiding der discussie over de „Hauptthemata”, de korte, van alle complimenten vrije wijze van spreken in de discussie en bij de demonstraties en — als contrast daarmee — de niet zelden wijdloopige, slechts door een strengen voorzitter te bedwingen, uiteenzetting der denkbeelden van hen, die zich wagen aan de vrije voordrachten buiten verband met de kwesties, die aan de orde zijn. Deze „Hauptthemata” worden bij elk congres tegen het volgende aan de orde gesteld. In Kiel konden wij vóór twee jaar reeds hooren dat de indicatie, de techniek en de resultaten der bekkenverwijdende operaties en de asepsis bij gynaecologische operaties nu in Dresden de themata zouden zijn. Het eerste wat wij in Dresden na de openingsrede van den voorzitter LEOPOLD en verschillende „Begrüßungen” door rijk gedecoreerde staats- en stadsautoriteiten te doen kregen was het vaststellen van de themata voor het volgende congres, dat in 1909 te Straatsburg zal worden gehouden. Met dit vaststellen ging het niet heel glad. Het bestuur had voorgesteld om als gewoonlijk twee themata te doen behandelen, een op verloskundig gebied: de bekkenmeting en één op gynaecologisch gebied: de narcose. De vergadering echter, ging niet mede met het bestuur, maar wèl met WINTER, die schriftelijk had voorgesteld om slechts één thema aan de orde te stellen ten